

Балкански.

Вии знаете какви са извѣстията. На всякадѣ чакать Търново да даде знакъ тѣ.

Всички.

И Търново е готово !

Балкански

Ваше то рѣшение е и мое. Маежъ тѣ може да бѣде гибеленъ за велико то дѣло. Народъ тѣ се не сдържа отъ радостъ и въсторгъ. Нека на 15 Априлий се начне борбата. Нека слънце то, като изгрѣе тоя день, ни намѣри подъ прѣпорецъ тѣ на свобода та, рѣшени да загинемъ или да спасимъ отечество то. Нѣ, братия като зимаме това висше рѣшение, нии длѣжимъ на отечество то да му отворимъ сръдцата си, и да му дадемъ увѣрение то, че ништо и самота смъртъ не ште ни поклебае . . . Тая вѣра, братия, има ли я въ насъ, въ хладина та на разумъ тѣ, както я има въ огнь тѣ на въсторгъ тѣ, че отечество то може безъ страхъ да види студена та и неумолима смъртъ да се испрѣчи прѣдъ насъ ? . . .

Недѣлковъ.

Ако нѣкой измежду насъ се бои, че въ изборъ тѣ между смъртъ та и честъ та на отечество то ште може и за минута да се подвоуми . . .

Балкански.

Мои ти думи възмуштаватъ сръдцата ви . . . Сама та мисль за измѣна потрясава битие то ви . . . Прѣдъ тегло то на отечество то, стои ли да се говори за животъ ? Окаянъ животъ, когато той е за да се чувства само тежестъ та и позоръ тѣ на веригити на робство то ! Робъ тѣ да говори за животъ ! Живѣе ли той ? Живѣлъ ли е ? . . . Животъ искупенъ съ цѣна на ништожество то ! . . . Нѣ тоя животъ прѣзрителенъ и срамотенъ, дохождатъ минути, когато той домилѣва ! . . . Горчива е чашата на срамъ тѣ и на измѣната, нѣ дохождатъ минути, когато сръдце то отпада, чувства та се побърковать, очи тѣ потъмнѣватъ и разбито то битие потреперва прѣдъ смъртъ та . . . Братия, мислили ли сме за това ? . . . Мислили ли сме, че единъ день ти-